

Beszédgyakorlatok

Az utóbbi években eldurvult beszédstílus kialakulásához jelentősen hozzájárultak az audiovizuális eszközök: a tévé, a rádió, az írott sajtó. Gondoljunk csak néhány „jelentős” írónak, költőnek nevezett személyek remekműveire (*Petri, Eörsi, Kornai* stb), vagy a Farkasházy-féle kabaré röhögőgépet működtető szellemességeire. Ezeken nő fel a fiatalság, ez a kifejezésmód lesz számára természetes. Ilyen körülmények között nem csodálkozhatunk, ha például köztársaságként használják a nemi aktusra való felszólítást. Ezek a szerzők azt hiszik, a humorista tehetségét pótolni lehet trágársággal, ez mindig bejön, ezen úgymint nevetnek. A minősíthetetlen tévéműsoroknak egyik jellemző példája az Esti showder. *Fábry Sándor* elmeszüleményeire feltette a koronát a legutóbbi adásban. Bevezető riszálásai közben a műsor adásidejének jelentős részét arra fordította, hogy élcelődjön (ha

még élc lenne!) a becsípett főrendőr botrányán, ebből is főleg a vizeletürítés műveletét járta körül. De ez nem volt elég. A folytatás az ürítési lehetőségek különböző fajtáit boncolgatta, szemléltető mozdulatok kíséretében.

Ez humor? Talán a részeg kocsmatöltelékek még annak vennék, de egy jó ízlésű, értelmes ember ilyenkor nem tehet mást, mint megfogadja köztársasági elnökünk javaslatát, és kikapcsolja a készüléket. Azt hiszem azonban, mégsem ez a megoldás, hanem az, hogy olyan emberek kerüljenek mindenfajta médiumnál vezető pozícióba, akiknek nemcsak képzettségük van, hanem esztétikai, erkölcsi érzékük is. Nem ízlést akarnak rombolni, hanem igényes műsorokkal kívánják szórakoztatni a közönséget. És akkor nem lesz az Esti sóderből esti trágya.

DR. GÜRTLER MAGDA
MAGLÓD

Tisztelt olvasóink! Írásaikat szerkesztve adjuk közre. Név- és címhiányos, valamint „nyílt” leveleket nem közlünk. Az e rovatban megjelenő vélemények nem okvetlenül azonosak a szerkesztőség véleményével.